

DIVERSE

Picatura de intelepciune:

“Daca n-ai vazut niciodata copacii batand din palme si muntii cantand nu este pentru ca asa ceva nu se intampla. Roaga-L pe Dumnezeu sa-ti deschida urechile si ochii si atunci vei putea reintra in simfonia creatiei.”

“Muzica – o imensa cheltuiala de precizie pentru a obtine vagul. (...) Muzica e, intre toate, arta cea mai lipsita de trup: ca un inger care lucreaza asupra pamantului din noi, asupra a ceea ce, in noi, e pamant arabil.” - George Enescu

“Daca poezia este "muzica mintii", atunci muzica este "poezia" sufletului”

“Muzica este o lege morala. Ea da suflet universului, aripi gandirii, avant inchipuirii, farmec tineretii, viata si veselie tuturor lucrurilor. Ea este esenta ordinii, inaltand sufletul catre tot ce este mai bun, drept si frumos.” - Platon

VERSETUL LUNII MAI 2010

“...voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea.”

1 Corinteni 14:15

Tehnoredactare:

Valentin David

Contact:

Telefon: 004-0255-542214

E-mail: maranata_mn@yahoo.com

Urmariti serviciile bisericii pe internet
LIVE la adresa:

www.maranata1.netfirms.com

SARBATORITII LUNII MAI 2010:

Domnul sa te binecuvanteze !

Nistoran Ioan – 1 mai
Chisalita Ana – 1 mai
David-Izvernar Mihaela – 10 mai
Albu Aurica – 11 mai
Iancu Floarea – 13 mai
Turcin Ion – 13 mai
Pera Dumitru – 14 mai
Marisescu Ion – 18 mai
Girjan Ana – 18 mai
Velcean Ion – 20 mai
Maritan Nicolae – 20 mai
Subert Maria – 24 mai
Tutuian Octavian – 25 mai
Gapsea Nicolae – 25 mai
Pavel Stefania – 26 mai
Borcean Valerica – 26 mai
Marisescu Marius – 30 mai

ZIUA DE JERTFA A BISERICII NOASTRE

“Vegheati dar in tot timpul si rugati-va ca sa aveti putere sa scapati de toate lucrurile acestea care se vor intampla si sa stati in picioare inaintea Fiului omului.” – Luca 21:36

In fiecare zi de vineri, biserica este chemata la o zi de jertfa prin post si rugaciune care se va incheia in sanctuarul bisericii cu ocazia serviciului de studiu biblic si rugaciune aplicata.

Biserica Baptista Maranata

“Pe când toate popoarele umblă fiecare în numele dumnezeului său, noi vom umbla în Numele Domnului, Dumnezeului nostru, totdeauna și în veci de veci!” - Mica 4:5

Anul II, Nr. 2 - MAI 2010
GRATIS

Buletin inFormativ

De ce există muzică în biserică?

Ovidiu Boboescu

Întrebarea: „de ce există muzică în biserică?” nu pare a fi un subiect de discuție prea des întâlnit. Tocmai de aceea este un domeniu potrivit de studiu filosofic.

Donald P. Hustad, în articolul său A Spiritual Ministry of Music, discută tocmai o astfel de filosofie a muzicii bisericești. El își începe articolul afirmând: „Foarte mulți ar putea fi nepregătiți pentru a răspunde la întrebarea: «De ce există muzică în biserică ta?» Ei, ca mulți alții, nu au considerat că muzica este atât de importantă încât să se întrebe «de ce» și de cele mai multe ori, răspunsul lor ar putea fi ceva de genul «Păi, nu prea știu. Am avut din totdeauna muzică în biserică și bănuiesc că o vom avea întotdeauna». Aceeași oameni ar putea să vă spună «nu știu prea multe despre muzică, însă știu ce-mi place». “Unul dintre motivele pentru care avem muzică în biserică amintite de Hustad este că muzica a existat dintotdeauna în biserică. Dacă ne întrebăm când a început să se cânte în biserică, trebuie mai întâi să amintim faptul că muzica avea un rol foarte important în închinarea din sinagogă. Multe din tiparele închinării bisericii seamănă foarte mult cu închinarea evreilor din sinagogă. În privința utilizării muzicii în biserică primară, Calvin afirmă: „Cu siguranță, folosirea cântării în biserică nu este doar foarte veche, ci a fost folosită chiar și de către apostoli, după cum putem observa din cuvintele lui Pavel: «voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea» (1 Cor. 14:15.)”. Știm din istoria bisericii că muzica a avut întotdeauna un rol important în biserică, deși unii, cum ar fi Augustin, afirmă că muzica este periculoasă pentru că distrage atenția de la conținutul intelectual al învățării bisericii. Faptul că muzica provoca plăcere era pentru Augustin un motiv de a evita folosirea muzicii în închinare. Această idee se manifestă și astăzi cu privire la stilul muzicii potrivite în biserică. De ce era muzica un element indispensabil în închinare? Probabil cel mai serios motiv este că închinarea este o manifestare a ființei ca întreg, implicând trupul, mintea și sentimentele. Hustad spune că „muzica este limbajul sentimentelor. Atunci când cuvintele nu reușesc să le exprime, cântăm”. În închinare există de obicei două extreme: închinarea emoțională și închinarea rațională. Nici una dintre extreme nu este corectă, conform lui Pavel: „voi cânta cu duhul, dar voi cânta și cu mintea” (1 Cor. 14:15.). Uneori este foarte dificil să menținem echilibrul dintre aceste două aspecte fundamentale ale închinării.

(continuare pe pagina urmatoare)

MEDITATIE

(urmare pagina anterioara)

Putem afirma că muzica este folosită în închinare pentru că ea reprezintă mijlocul cel mai firesc și mai eficient de a ne uni „duhul“ cu „adevărul“ în închinare; inima și mintea. Aceasta se realizează pentru că muzica nu este o activitate aleatorie sau haotică, ci implică un real efort intelectual în pregătire și execuție, reușind în același timp să comunice cele mai greu exprimabile sentimente ale inimii. Glorificarea lui Dumnezeu este scopul cel mai evident al închinării, și cel mai cunoscut. Celelalte obiective însă nu sunt la fel de cunoscute. Tragedia este că de multe ori, muzica este folosită în biserici în multe scopuri colaterale închinării, cum ar fi, relaxarea fizică și mentală în cadrul unui serviciu divin mai lung, umplerea unor momente de tranziție, mascarea deranjului provocat de întârzierea unora și așa mai departe. Fiecare vrem să auzim în biserică muzica ce ne place și nu vrem să cedăm sub nici o formă. Ba mai mult: dacă ținem morțiș la muzica noastră avem sentimentul că ne apărăm credința. Și totuși, cineva trebuie să cedeze, dacă dorim să avem pace în biserică. De la cine să ne așteptăm la maturitate? De la tineri sau de la bătrâni? Socotim că și unii, și alții trebuie să dovedească maturitatea de a accepta că nu toți oamenii sunt la fel ca ei și că muzica potrivită pentru închinare nu este cea care spun ei că este, fără a avea argumente serioase. Chiar dacă unii s-au opus într-o măsură sau alta, muzica a rămas o mijloc de închinare important.

Muzica este folosită în închinare pentru că ea are capacitatea de a exprima cel mai bine sentimentele, facilitând astfel închinarea sinceră în fața lui Dumnezeu. John MacArthur identifică următoarele obiective ale închinării: glorificarea lui Dumnezeu, curățirea credincioșilor, edificarea bisericii, evanghelizarea celor pierduți. Dintre acestea, ultimele trei sunt ignorate de multe ori. Predicarea este deseori considerată a fi mai importantă decât închinarea prin muzică, deși aceasta din urmă este mult mai eficientă în a da învățătură și a încuraja sfințenia. Felul în care canta o biserică spune foarte mult despre starea ei spirituală. Nu neaparat "genul de muzică" practicat, ci "starea inimii celor care canta", atitudinea și angajamentul lor în cantare. La o cercetare atentă, singura "închinaciune" acceptată în Noul Testament are definiția următoare: "în Duh și în adevăr". Asta nu selectează "genul de muzică", ci "genul de închinători" plăcuți Domnului. Dumnezeu nu are preferințe de gen muzical. El "dorește" în schimb închinători "în Duh și în adevăr". Acestea sunt dimensiuni ale sincerității spirituale, nu genuri muzicale. Cit de intristat trebuie să fie Duhul Sfânt când aude în adunări anunțuri de genul: "Sa ne ridicăm și să cântăm o cântare ca să ne mai dezmortim puțin..." Putem folosi muzica necrestină animalică "la modă", ca mijloc de evanghelizare și de stabilire a unei comunicări cu "generațiile pierdute" de astăzi? Răspunsul ar trebui să fie un categoric "NU".

Coardele sufletului nostru sînt asemanatoare unei claviaturi de pian. Pot cînta la ele și Dumnezeu și ... diavolul! Este datorია noastră să hotărăm cui îi dăm voie să ne atingă ... "clapele".

CELE ZECE PORUNCI

PORUNCA A PATRA

Pastor Nelu Popescu

“*Adu-ti aminte de ziua de odihna ca sa o sfintesti*” (Exodul 20:8)

Vechiul Testament este recunoscut ca parte integranta din Cuvintul lui Dumnezeu si, deci, sursa pentru invatatura doctrinara de catre cele trei mari religii:iudaism si crestinism. Cu toate acestea porunca a patra este interpretata diferit ca timp de implinire: vinerea, sambata sau duminica. Sabatul a fost instaurat de Dumnezeu ca un timp special de odihna, nu neaparat o singura zi, la aproximativ 2500 de ani de la Creatie in contextul iesirii poporului Israel din robia Egiptului, ca un semn al legamintului facut cu acest popor (Exod 31:16).

Sabatul a fost mereu o piatra de incercare in ce priveste ascultarea si credinta israelitilor in cadrul relatiei lor cu Dumnezeu (Exod 16:16-30).In timpul calatoriei lor prin pustie intre Egipt si Canaan, Dumnezeu si-a aratat disponibilitatea de a-i ajuta sa tina porunca aceasta prin faptul ca in ziua a sasea le-a asigurat hrana si pentru ziua a saptea. Ziua a saptea era “*ziua de odihna inchinata Domnului*”.Aceasta zi trebuia sfintita, adica separata de celelalte, pusa de-o parte pentru Domnul. Sabatul insa, nu tine strict de ziua a saptea ci de o zi in care israelitii, in odihna trupeasca, isi smereau sufletele inaintea Domnului. De exemplu Sarbatoarea ispasirii din ziua a zecea a lunii a saptea era o zi de Sabat (Levitic 16: 29-31). La fel Sarbatoarea Anului Nou si Sarbatoarea trimbitelor (Levitic 23:23-25).

In Noul Legamint lucrurile nu s-au schimbat in continutul lor in ceea ce priveste Sabatul ca zi de odihna, pusa deoparte (sfinta) in care credinciosii sa-si smereasca sufletele inaintea Domnului. Fagaduinta lui Dumnezeu de a-si duce poporul Sau “in odihna lui”(Evrei4:1) a ramas valabila si este legata de o noua zi : “*astazi*”, si este o zi “*ca cea de Sabat*”(Evrei 4: 7-11). Crestinii au stabilit duminica, ziua intii a saptaminii ca zi de inchinare in amintirea zilei de inviere a Domnului Isus si ziua de Rusalii cind a luat fiinta Biserica Domnului Isus, dar Sabat este pentru ei orice zi pe care, ca si comunitate, o stabilesc pentru intalnire si inchinare. Ce altceva decit Sabat sunt: a doua zi de Craciun, a doua zi de Paste, ziua inaltarii Domnului Isus si alte zile speciale dedicate inchinarii.

Nu atit restrictiile Sabatului sunt importante cit principiul care sta in spatele acestei porunci si anume: sarbatoarea, punerea noastra deoparte pentru inchinarea inaintea Domnului intr-o atitudine de smerire a sufletelor .

Adevarul acesta este evident in modul in care Domnul Isus a tinut Sabatul. Sabatul trebuie sa ne despozare nu sa ne impovareze: Marcu 2:27,”*Sabatul a fost facut pentru om si nu omul pentru Sabat*”.Neintelegerea in privinta vreunei zile speciale de inchinare care ar trebui tinuta, este lamurita si de apostolul Pavel in Coloseni 2: 6-19.

Duminica, sambata, vineri sau in oricare alta zi pe care o stabileste, comunitatea celor credinciosi trebuie sa se opreasca din tumultul vietii si “in odihna Lui” sa-sismereasca sufletele inaintea Domnului:acesta este sabbatul poruncit si care trebuie tinut

SA NE RUGAM PENTRU:

- **Bolnavii bisericii:** - Tutuian Teofil- Popescu Ana- Iancu Ion- Iancu Florica- Craiovan Petru - Subert Francisc
- **Proiectul de reînfiintare a orchestrei bisericii**
- **Slujitorii bisericii**
- **Prietenii care au participat la serviciile de evanghelizare ale bisericii din 12-14 Martie**
- **Noii membrii ai bisericii**
- **Grupul de rugaciune constituit in cartierul Baron – se intalnesc pentru rugaciune in fiecare joi de la ora 18.00**
- **Toti copiii bisericii care sunt angrenati intr-un un nou an scolar sau universitar**
- **Pentru cei care au fost odata membrii ai biseicii noastre iar acum s-au departat de la credinta**